

Защо законъ-тъ въ това отношение мълчи? Защо ролята на кметътъ се ограничава само въ четение на гражданския кодексъ и въ произнасяние на формули? святилищото на законъ-тъ трѣбва да бжде прибѣжище за притѣспени-тъ.

Закони-тъ трѣбва да иматъ за основа челолюбие-то и общия интересъ. Дѣйствиющи-тъ закони за бракъ-тъ трѣбва да прѣтърпятъ нѣкакво измѣнение. Добрия законъ ще да повърне на бракъ-тъ първоначална-та му святость и ще му спечели по-голѣмо уважение, любовъ и вѣрность. Повече отъ прѣди 2000 години подобенъ законъ е съществувалъ въ Атина: добръ щѣше да е, ако този законъ се турѣше въ редътъ на наши-тъ съврѣмѣнни закони. Ето що говори Плутархъ относително това:

«Атинский законодатель Солопъ постановилъ: жени-тъ да принасятъ на мъже-тъ си само три дрѣхи нѣколко по свтини покъщнини, защото не желаялъ жени-тъ да купувать мъже-тъ си, нито пъкъ чрѣзъ бракъ-тъ да търгувать, като съ стока. Този великъ мъжъ справедливо мислялъ, че съюзъ-тъ между мъжъ-тъ и жена-та трѣбва да произлиза не отъ лакомия за пари, а отъ искрено-то чувство на любовъ-та и удоволствие-то. Дѣйствително, ако се зема жена-та само за пари-тъ ъ, то това не е женидба, нѣ е чиста търговска покупка.

Парични-тъ бракове бивать два рода: тѣ се извършватъ между богати-тъ, като срѣдство да не измѣняватъ начина на живѣяние-то си; безъ това измѣнение-то непрѣмѣнно щѣше да послѣдва, ако богатий-тъ се ожене за бѣдна жена. По тѣхно-то мнѣние, двѣтъ съединени състояния, като се слѣихтъ въ едно, увеличавать авторитетъ-тъ на личность-та; макаръ и да не притежавать никакво умственно развитие, макаръ и да имъ липсва всѣка добродѣтель, нѣ богатство-то имъ придава високо значение въ общество-то. За това богати-тъ родители сж заклети вра-